

עדי (בנימין זאב) זויץ

בן יצחק
נולד ב- 27.8.22
נפל ביזם כ"ט חשוון
תשי"ז 3.11.56
ח.א. 8509

י ז כ ר

יזכר עם ישראל את בניו ובנותיו, חיילי צבא הגנה לישראל הנאמנים והאמיצים אשר חרפו נפשם במלחמה על תקומת ישראל.

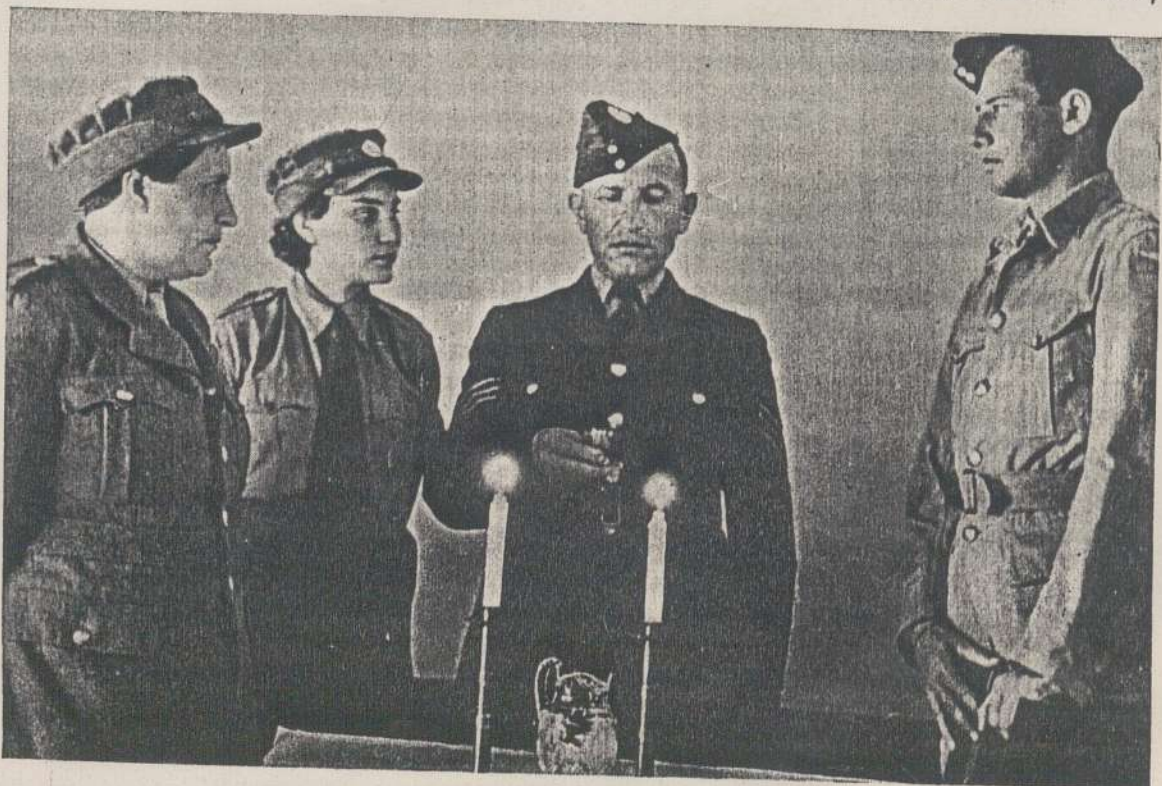
יזכר ישראל ויתברך בזרעו ויתאבל על זיו העלומים והמדת-הגבורה וקרושת הרצון ומסירות הנפש אשר נספו במערכה הכבודה. יהיו גבורי מלחמת ישראל הנצחון התומים בלב ישראל לדוד דוד.

ליבר שמעון, רביסון;	אורנן צבי, רביטוראי;
ליס מיכאל, סגן;	איצקוביץ משה, טוראי;
לגשטיין אהרן, רביטוראי;	אלוני אריה, סגן-משנה;
פורת שמעון, טוראי;	אלופי אלישע, רביטוראי;
פינקלשטיין בן-שחר, טוראי;	בקמן ישעיהו, טוראי;
פנחס יצחק, רביטוראי;	גינת אליהו, טוראי;
סגל יהושע, רביסמל;	גלינקא שמואל, סגן-אלוף;
סגל דוד, רביטוראי;	דורון שלמה, סדן;
סעדימו דוד, טוראי;	דניאלי משה, טוראי;
מאסטרן יצחק, סמל ראשון;	הובן שלמה, טוראי;
מוזן בנימין, טוראי;	היטנר יעקב, טוראי;
מימון שאול, סמל;	זוים יעקב, טוראי;
מנצח חיים, סמל;	זוין תיאודור, סגן-משנה;
מרקוס יעקב, רביטוראי;	זאבי (זילברמן) נפתלי, סגן;
פרס אורי, רביטוראי;	יעקובוביץ יצחק, סמל;
עבדי מיכאל, טוראי;	ירחי יונה, סדן;
צקן חיים, טוראי;	כאשי אלברט, סמל;
קורה סעדיה, טוראי;	כהן איוזק, רביטוראי;
קלופשטוק בנימין, טוראי;	כהן יוסף, רס"ל;
שניאור גדליה, סגן-משנה;	כהן מוקי, טוראי;
ששון יצחק, טוראי.	

טדי (בנימין זאב) וייץ

טדי (בנימין זאב) וייץ ז"ל נולד בגרמניה בשנת 27.8.1922, עלה ארצה יחד עם הוריו ואחותו בשנת 1932. המשפחה היתה מאוד ציונית ובעלת רגש לאומי חזק. כאשר היתה קריאה להתנדב בזמן המלחמת העולם השניה לצבא הבריטי, כל המשפחה אבא, אמא, אחותו והא התנדבו לצבא. תמונתם הופיעה בספר ההתנדבות של ההגנה. למלחמת השיחרור התגייס כדבר מובן מאליו. מאד אהב את חיי הצבא. עבר כל מיני קורסים כמו כן, קורס קצינים. בשנת 1947 התחתן ונולדו לו שלושה ילדים. הוא היה בעל ואבא למופת, כמו כן, אזרח למופת ותמיד רצה לתרום כל מה שיכל למדינה. במבצע קדש נפל, בתאריך - 3.11.1956. מס' אישי בצבא היה מס' 8509. הוא נקבר בקרית שאול כי נפצע בקרב על עזב והועבר לטיפול בתל-השומר. אולם, לא הצליחו להציל את חייו. גילם של הילדים אז היה כדלקמן: הבת ניצה בת 8, הבת מיכל בת 4 והבן יצחק בן 2. כמובן גורלו של אדם הוא אכזר ואין לשנותו. רק חבל שלא זכה לראות את ילדיו גדלים אשר בודאי היה מתגאה בהם כיום.

קידוש ליל-שבת. אב ואם. בן ובת - כולם חיילים

מדינת ישראל

משרד הבטחון, אגף כח אדם/המחלקה להנצחת החייל

הקריה ח' כסלו תשי"ז
12.11.56

מס' כב/7/2938

לכבוד
גברת רות וויץ,
סוריה עילית,
דאר-נע הגליל התחתון.

חנרון: מ/85090 סג"מ וויץ תיאודור ז"ל

הננו מודיעים בזה, כי בעלך תיאודור ז"ל
שנפל בשדה-הקרב במרחב סיני, הובא למנוחה בבית-
הקברות הצבאי לשעת-חרום בקריית-סאול.

אנו משתתפים ביגונך הרב ומביעים את
רגשותינו באבלך הכבד.

עם ישראל ישא בגאון את זכר תיאודור
שמסר נפשו על חרות-המדינה.

מי יחן ולא חוסיפי לדאכה עוד.

בכבוד רב,

מ. אורבך - סאל

מנהל המחלקה

אל/יא.

א ר ג י ז "ההגנה" ב ט ב ר י ה

ל ע ד ו ת ו ז א ת

היה חבר

בני החבר
גא' 11

"ההגנה" בטבריה

אשר פקוד הנסה

[Handwritten signature]
שדמי

טבריה, ליג בקומר
י"ח אייר תשי"ז (19. 5. 57)

מטה ההגנה בטבריה

תעודה מס' 18

השם 36

המשפחה *[Handwritten signature]*

רשאי להכנס למעון המטה.

חתימה:

[Handwritten signature]

תאריך 23-4-48

ש י ד ה מ ח ן

סאת משה בן-יעקב

הואדיות לא יעצרונו, אחא,
ולא טרשים יהיו לנו מכשול:
ברעם מנועים נשמת הגדוד קודחת
והשריון פורץ, צולח ים החול.

הכון תותח, עז בצריחי הפלד:
אולי אויב אורב במסתרים —
פלוגת שריון, באש היי גואלת
כל נקיקי מולדת וצורים.

לא אל קרבות ודם שוחר לבנו,
ובית לנו יש במרחקים,
שם גם אשה, גם ילד מצפים אלינו
כי נחזור מן השבילים הארוכים.

אך עין שונא תמיד לבו נלטשת
ולחיים הן מתנכל הזד —
חומה אנחנו של שריון ועשת
שלא יפרוץ רוצח ושוודד.

שריון, חוק: שריון, אמץ מסלע
ויעלה מזמור שרשראות!
הטנקים יעברו גם מול פגז וקלע,
הטנקים ינזקו כי ינתן האות!

<p>חדש השם 17 יולי 1946 6.10.1946</p> <p>אגודת המשותתרים 1939-45, 1914-18 8358</p>	<p>נואר</p>	<p>השם WEITZ</p> <p>Surname</p>	<p>901</p>
<p>חדש השם 8 יולי 1946 6.10.1946</p> <p>אגודת המשותתרים 1939-45, 1914-18 8357</p>	<p>פברואר</p>	<p>Name BENIAMIN</p>	<p>השם בנימין</p>
<p>חדש השם 9 יולי 1946 6.10.1946</p> <p>אגודת המשותתרים 1939-45, 1914-18 8356</p>	<p>מרץ</p>	<td> <p>חבר צבאי 774218</p> <p>התגייס 5.7.1940</p> <p>שוחרר 6.7.1946</p> <p>חברי לקופת החילים</p> </td>	<p>חבר צבאי 774218</p> <p>התגייס 5.7.1940</p> <p>שוחרר 6.7.1946</p> <p>חברי לקופת החילים</p>
<p>חדש השם 130 יולי 1946 6.10.1946</p> <p>אגודת המשותתרים 1939-45, 1914-18 8355</p>	<p>אפריל</p>	<td> <p>חבר לאגודת החילים</p> <p>חיים 31.5.1946</p> <p>חבר F. Weitz</p> </td>	<p>חבר לאגודת החילים</p> <p>חיים 31.5.1946</p> <p>חבר F. Weitz</p>
<p>חדש השם 139 יולי 1946 6.10.1946</p> <p>אגודת המשותתרים 1939-45, 1914-18 8354</p>	<p>מאי</p>	<td> <p>חבר 3417</p> <p>חבר 9.6.1946</p> </td>	<p>חבר 3417</p> <p>חבר 9.6.1946</p>
<p>חדש השם 139 יולי 1946 6.10.1946</p> <p>אגודת המשותתרים 1939-45, 1914-18 8353</p>	<p>השם 130 יולי 1946 6.10.1946</p> <p>אגודת המשותתרים 1939-45, 1914-18 8301</p>	<p>החבר 9.6.1946</p>	<p>חבר 9.6.1946</p>

ובמקומות שונים, באמונים סדירים ומיוחדים גם יחד. מיקומה הגיאוגרפי של העוצבה נשתנה מספר פעמים ושטחים נוספים הוכרו ונוצלו. חיי לים נתחלפו, מפקדים הלכו ובאו, אך אופיה, שנקבע וחושל לפני מבצע קדש ובתוכו, הניב כבר ניצנים של מסורת וגאווה יהודית, שביטויים גיבש גם בהווי מיוחד.

עם בואנו היום לעשות חשבון הישגינו בסדרת אימון זו, כל אחד לעצמו וכולנו בצותא, טעם רב יש בהעפת מבט קל לאחור, לשם סיכום, החלפת דעות ומיצוי לקחים. ומאחר שהנסיון הולך ונערם לפנינו, ננסה לנהוג כאותו חכם שבפתגם העממי.

שידעה יחידה כל-שהיא מיחידות מערכת קדש. עם תום הקרבות הפכה העוצבה גוף מגובש ובעל צביון עצמי, שותף לצער, למאמץ ולשמך חות. המפנה שחל באופיה התבטא גם בטיבו ורמתו של האדם הלוחם, אך לבש צורה גם בנסיבות חימוש שנשתנו ואפשרו כוננות יתר. הפרק השלישי והנוכחי של תולדות היחידה עמד בסימן של אמונים, במטרה להרחיב ולהעמיק ידיעותיהם של החיל והמפקד ולשמור על כוננו-תם המתמדת. כלי נשק חדשים נרכשו ונלמדו, כשלעתים משמשת יחידתנו חלוץ לצה"ל כלולו ברכישתם והפעלתם. צוותות אומנו בדרגים שונים

מגיד מספר: כיצד כותרה הרצועה

יחידה אחרת שהגיעה לאזור הקרבות, נעה בכיוון אל-עריש, אך משהגיעה, תם הקרב הממשי. יחידתי, שכללה פלוגת טנקים וחר"מש, הורדה יום לאחר-מכן לשם כיבוש עזה העיר והרצועה כולה. באותו זמן היתה רק רפיח בידי כוחותינו והרצועה היתה מכותרת, אך טרם נפלה.

קרב הבוקר

כיבוש העיר תוכנן ללילה, אך בוצע עם שחר. תוך חצי שעה נפל קו הביצורים. שעתים לאחר שעת ה"ש" היתה עזה בידי כוחותינו. למעשה הצטמצם תפקיד החי"ר לנסיעה באוטובוסים אחרי הצג"ם וטיהור הבודדים שנשארו בעורף.

על הכוח הראשון הוטלה משימה כבר סמוך להתחלת מבצע קדש. משנתברר כי מיתחם אום-כתף חוסם את הכביש הראשי ניצנה-אבו-עגילה, תוכננה פעולה לכבושו, והכוח נדרש כתגבורת לכוחות הפורצים. הירידה נעשתה בחפזון רב, ומאחר שנתברר כי עוד באותו לילה יש לתקוף, נכנסו לפעולה פלוגות החר"מש בלבד, מאחר שה-טנקים לא הספיקו להגיע. ההתקפה בוצעה עם שחר והחר"מש, שנתקל בהתנגדות חזקה ביותר, כגון ביצורים, מיקוש, תותחי נ"ט, נאלץ לסגת תוך אבידות כבדות. מתחם אום-כתף נעזב לאחר מכן ע"י המצרים.

ס"ה 34, דקות מספר לאחר נפילתו בידי כוחותינו במבצע סיני.

כיבוש עזה וטיהור הרצועה — סיכום לקחים.

הכוחות שעמדו לפני הצגים היו עדיפים בהרבה והכיבוש המהיר נתאפשר הודות לשני גורמים עיקריים:

א. שימוש רב ביותר באש, אשר הונחתה בכמות ובדיוק. לדוגמא: פלוגת הטנקים הוציאה משך שלוש שעות קרוב ל-600 תחמושת.

ב. דהירה קדימה, ללא התחשבות ביחידות בודדות של אויב, שנותרו מאחור, וכן ללא הדגשת גורם שמירת הקשר עם החטיבה.

בכיבוש משטרת עזה, שהייתה קן ההתנגדות האחרון, נפל מפקד פלוגת החרמ"ש, סרן דורון שלמה. תוך כדי טיהור עזה הגיע הצגים עד בית חנוך בצפון.

קרבת הלילה: כיתור האנ-יוניס

לאחר נפילת העיר התארגן הגדוד הכובש ועם לילה המשיך לנוע דרומה, לעבר האנ-יוניס ורפיח. האויב הספיק במשך היום לתפוס את המוצבים המוכנים שהיו לאורך הכביש וכן למקש את הכביש עצמו ולערוך מערך נ"ט בכיוון צפון.

עם לילה יצא הגדוד, כאשר כל פנסי הרכב דולקים, והמקלעים מרססים מלפנים ובאגפים באש חזקה. במהרה נתקלנו במוצב הראשון. המ"חיר: זחלים מפוצץ ובווער ומספר פצועים. קצין החבלה הוצא מכלל פעולה ואת מקומו תפס קצין אורח ומתנדב, אשר בהמשך הדרך, בעזרת חבל-

נים שאירגן במהירות, פינה עשרות מוקשים מסוכנים. שיטתו היתה פשוטה ומסוכנת: לפני עמדו זחלים וטנק והאירו בפנסים, וקצין החבלה ועוזריו, בתוך אלומת האור, פיצצו הגורת מוקשים אחת לאחר חברתה, כשהם פגיעים ביותר לאש אויב שיכלה להשיגם בנקל.

כך התקדם הפוח כנחש ארוך, שורק אש לכל העברים, נעצר כל כמה קילומטרים, מחסל מוצב, מפנה מוקשים, ונע קדימה. כעבור כמה שעות עמדנו בשערי האנ-יוניס, בה ישבה מפקדת הדיביזיה המצרית.

ההתנגדות היתה חזקה ביותר. פגזי נ"ט לעשרות התעופפו מסביב לטנקים ולזחלים, אך לבסוף נשברה גם התנגדות זו והאנ-יוניס כותרה. התקדמותנו נמשכה עוד כמה קילומטרים מעבר לחאן יוניס ונעצרה עד השחר. למחרת בבוקר נפלה האנ-יוניס בידי כוחותינו כפרי בשל.

עם בוקר נכבש המתחם הגדודי האחרון שהפריד בין רפיח לחאן יוניס ובוה תמה פעולת הגדוד.

סיכום לקח קרב האנ-יוניס

גם כאן ההתקדמות בלילה, לאורך עשרות קילומטרים ולמרות התנגדות האויב, אפשרה קודם-כל הודות לאומץ לבם של האנשים, ובעיקר מפקדי כוח-החוד. לדוגמא: ערב כיבוש האנ-יוניס אירע המקרה הבא: מפקד כוח-החוד, אשר פקד בעצמו על הטנק הקידמי ביותר, עלה במוצב (סוף בעמ' 14)

בקרב על עזה מילא הצגים תפקיד מרכזי — ותפקיד החי"ר הצטמצם לנטיעה אחריו וטיהור העורף.

השני על ארבעה מוקשים פלסטיים. הטנק כולו הצגים וטיהור התנגדות בודדים נשארו בעורף. הועף באויר, שני הזחלים נותקו. אחרי שהתנער מתדהמתו הראשונה קפץ לטנק אחר והמשיך לנוע שוב ראשון בטור.

גורם שני, כמו בקרב הבוקר, היה שימוש רב ביותר באש, דבר אשר שלל מהאויב כל אפשרות לנצל את היתרונות הטבעיים שהיו לו, כמו הסות הלילה לשם ביצוע מארבים, וניצול שטחים מכור סים, כגון גדרות צברים, חורשות ובתים לשם הפעלת חוליות בזוקה או סתם חיילים. את האש החזקה הפעלנו לפי הכלל שאין להסתכל במשקפת

לכל מקום חשוד אלא לרסס אותו מיד באש. גורם נוסף להצלחת הפעולה היה השימוש באו-רות הרכב, דבר שהקל בתנועה, מנע אי-סדר בשורותינו והוסיף, אולי, בסופו של דבר, לאפקט המוראלי.

פ ק ו ד ת י ו ם

לסיום אימוני עוצבת השריון

תקופת האימונים והתרגילים נסתיימה. מאמצי החיל, המפקד והרכב נשאו פרי. לא לשוא היה עמלכם.

למרות קשיי השטח, חום הקיץ והעבודה המייגעת. למרות קשיי ההסתגלות לחיי-הצבא, הוכחתם כי על-ידי כוח-הרצון, גיבוש הצוות וההבנה של כל אחד ואחד מכם, תוך רוח טובה ועקשנות, ניתן להשיג רבות.

פרצנו תחום האימונים המקצועיים והסתערנו אל האימון המתקדם. הוכשרו מפקדים ותורגלו יחידות. אולם אל לנו לשכוח: היסוד של לוחמת שריון הוא באותו טיפול מסור ומידי ברכב, כי כל עוד לא יחיה השריונאי את רכבו, ויוסיף ממרצו וכשרונו למען החזקת והארכת ימיו של נשקו, לא יושג הנצחון.

ה מ פ ק ד

חללי חסיבון אחץ במערכת סיני

- אורבך צבי, רב טוראי (חיפה) ;
- איצקוביץ משה, טוראי (סירת הכרמל) ;
- אלוני אריה, סגן משנה (תל אביב) ;
- אלופי אלישע, רב טוראי (זכרון יעקב) ;
- בקמן ישעיהו, טוראי (נתניה) ;
- גינות אליהו, טוראי (חודרה) ;
- גלינקה שמואל, טנג'אלוף (רמת רחל) ;
- דורון שלמה, סרן (כפר סבא) ;
- דניאלי משה, טוראי (חיפה) ;
- הוכן שלמה, טוראי (חיפה) ;
- וויס יעקב, טוראי (כפר ברנר) ;
- וויץ תיאודור, סגן משנה (מוריה עלית) ;
- זאבי (זילברמן) נפתלי, סגן (כפר סבא) ;
- יעקוביץ יצחק, סמל, (חיפה) ;
- ירחי יונה, סרן (בית השיטה) ;
- כאשי אלברט, סמל (מגדל העמק) ;
- כהן מוסק, טוראי (צפת) ;
- כהן אייזיק, רב טוראי (רמלה) ;
- ליבר שמעון, רב סרן (רמת השרון) ;
- ליס מיכאל, סגן (דגניה א') ;
- לנשטיין אהרן, רב טוראי (רעננה) ;
- פורת (פולק) שמעון, טוראי (חיפה) ;
- פינקלשטיין בן-שחר, טוראי (תל אביב) ;
- פנחס יצחק, רב טוראי (חיפה) ;
- סגל יהושע, רב סמל (קרית מוצקין) ;
- סגל דוד, רב טוראי (טבעון) ;
- סעדימו דוד, טוראי (תל אביב) ;
- מאסטרן יצחק, סמל ראשון (נהריה) ;
- מוזן בנימין, טוראי (עכו) ;
- מימון שאול, סמל (נתניה) ;
- מנצר חיים, סמל (אחוזת) ;
- מרקוס יעקב, רב טוראי (בית שאן) ;
- פרסר אורי, רב טוראי (חיפה) ;
- צקון חיים, טוראי (חיפה) ;
- קירה מעדיה, טוראי (ירושלים) ;
- קלוסשמוק בנימין, טוראי (חיפה) ;
- ששון יצחק, טוראי (כפר גלעד) ;

"במדינת ישראל אלה דמותם תעמוד לעד, כלוחמים
 העשויים ללא חת, שאין גבול למסירותם, אין סיוג
 לנאמנותם ואין מכשול וקושי המרתיע אותם. אהבתנו
 ויקרנו שלוחים לחזית הלוחמים שנפלו. אשרי האמהות
 שילדו בנים כאלה!"

דוד בן-גוריון

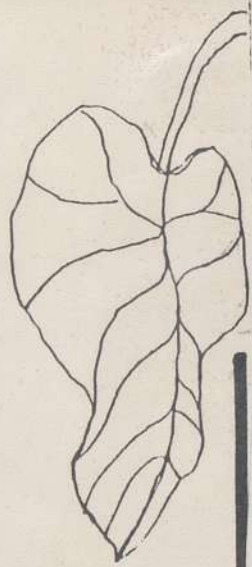
סגן משנה
 תאודור
 וויץ
 ז"ל

חדי היה אחד מאלה, שנפל בדמי חייו.
 אך לתולדות גישה מקורית לחיים.
 תמיד בחר בדרך הקשה. בו היה לקטנות
 ולשיגרה. חת-לשינויים.

בן 16 התגייס לצבא הבריטי. הוא רצה
 או, כדבריו: "לרכוש מקומה צבאית
 על חשבון העתיד".

מהצבא הבריטי הובילה דרכו לצה"ל.
 לקח חלק פעיל במלחמת השחרור ועלה
 לדרגת רב-סמל. אך תדו וכה להיות מפקד
 מחלקה. כשרתו בעתוודות השתתף בקורס
 קצינים, אותו סיים בהצלחה.

חדי טימל בחייו ובמותו את דמותו
 של לוחם עברי, גדולה היתה שמחתו
 על שעלה בגורלו ליטול חלק בשחרור
 רצועת עזה. פרי נצחוננו לא זכה לקטוף.
 פצוע קשה נקטף פתיל חייו על שלחן
 הניתוחים. הנית אשה ושלשה ילדים
 במושב מוריה.
 גדעון

אַתָּה הָיִיתָ יָלֵד יָדָע מִנְעוּתְךָ !
 אַתָּה הָיִיתָ יָלֵד .
 הָיִיתָ פְּשׁוּט : אָדָם ,
 אֲהַבְתָּ !
 וְאַתָּה שָׁלַח דְּאִיךְ אֶת גִּזְרֵי הָאֵלֹהִים שֶׁהֵלַךְ לְפָנֶיךָ ;
 אֲנִיחָנִי דְּאִיךְ אֶתְּלֵךְ !
 מִבְּלֵ שָׁלַח אֲמַרְנֵנוּ לָךְ זֹאת קִדְּם .
 וְאוֹלֵי אֲנִיחָנִי שָׁלַח יְכַלְתֵּנוּ לִזְמַר .
 אֲנִיחָנִי אֲנִישִׁים פְּשׁוּטִים , וְאִנְשֵׁי מִבְּחֻזְאֵינוֹת .

ע. הלל.